

D. M. O.

QUÆSTIO MEDICO - CHIRURGICA,

*QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
mane discutienda, in Scholis Medicorum, die Sabbati decimæ-
tertiæ Martii anni M. D C C. XXXIV.*

M. DESIDERIO - CLAUDIO FREMONT,
Doctore Medico, Praefide. Autore.

An suendi Tendines?

I.

MORBOS desidia & luxuria sobolem non ineptè dixeris: ast cheu! exercitatio & temperantia plurimos quidem arcent, non vindicant ab omnibus: corpus etenim humanum iis non solum laborat affectibus, quos perversus rerum nonnaturalium usus invehit, sed & externarum injuriâ lacescit, quandoque ineluctabili. Hinc ~~beginnante~~, practica Medicinæ pars, non unâ, sed multiplici instruit armaturâ, variisque telis diversos hostes confondere aggreditur. Interioribus potissimum morbis Dicetam, legitimâ viuctu ratione curantem, adhibet; externis sepius Chirurgiam, nunc nudâ, nunc ferro igneve armata, manus artificiosâ actione pugnantem, opponit; utrisque ut plurimum Pharmaciam, invigilantem medicamentorum compositioni & administrationi. Non idèo tamen credideris has Medicinæ partes ita à se invicem esse separatas, ut singulæ, cæreris oris, opratos effectus præstare valent. Omnium individuius connexio, necessaria confipitur, nec nisi in omnibus exercitatum Medici titulo insignire licet. Quâ, quæso, vulneri, ulceri, externove cuicunque affectui medebitur, cui ritè perspectum non erit an medicamentis instituenda curatio, an ad ferrum igneme deve- niendum, quomodò demum & quo tempore singula, quorum opus erit, admovenda? Nec Chirurgis hæc committenda extra Medicu alcamu esse iniquus garriat drectator. Medici id omne juris est, quo & imminentes avertuntur morbi, & praesentes profligantur. Ablegandi ergò inutiles Chirurgi? Minimè gentium. Prostis consilio Medicus, auxiliatriecem dexteram porrigit Chirurgus; huic operanti consultus ille semper adsit. Hac concordia ægrorum optimè consuletur salutis. Sie à partibus, exquisitissimo sensu donatis, inutile ferrum arcebbitur. Sic exulabunt opera, ob Symptomatum ferociam formidanda, vix ac ne vix quidem nonnunquam perficienda, incassum semper tentanda.

II.

OPUS omne Chirurgicum vel ad *curas*, vel *traipsias*, vel *läsiones* pertinet. Prima contra naturam divisa conjungit; altera dividit continua; tercia quidquid extra- num, vel intus collectum est, vel exrus immisum, extrahit. Triplicis hujuscce operis præstantissimum, naturæ consonanciam maximè, & cæterorum quasi coronis, *subiectus* varia pro diverso munere fortit nominata: nunc enim offa fracta componit, & *subiectus*; nunc cadem, nativis emota sedibus, reponit, & *ἀρθρίσθαι*. Græcis dicitur. Aliás contra naturam, absque ullâ divisione, prolapsas molles partes restituit, *reducere*; tunc nominata; easdem demum, cum continuo solutione, laxas committere aggreditur, tuncque *subiectus* commune nomen retinet. Ut autem partium sauciarum, texturâ, situ, officio discrepantum, à variis diverforum corporum insulibus, unitas solvit; sic hujus restituenda non unica, nec eadem semper est ratio. Levioribus cutis & subiectæ adipis vulneribus,

2

feriante arte, natura sola cicatricem plerumque inducit; ubi vero in ipsis carnes, vel altius penetravit vulnus, natura medicatricis quandoque inanis est opera, nisi ab auxiliariâ arte impedimenta removantur. Hæc inter plurima Chirurgi manum frequentius ex-postulant. 1°. Cruoris profluvium, vel largâ ejusdem, ex diversâ parte, missione, vel impositis astringentibus medicamentis, vel vasis, è quibus crumpit, aut comprefsis aut ligatis suppressendum. 2°. Intus hærens corpus extraneum, vel eâ parte quâ venit, aut eâ ad quam retendit, aut diligits educendum, aut variâ forcepi apprehendendum extrahendumque. 3°. Denique diuincta nimirum vulneris labia, vel debitâ fauciata partis colloccatione, vel deligatione, vel futuris, nunc genuinis, nunc spuriis, sive fiscis, adducenda continendaque. In horum vero, promiscue nusquam usurparundorum, delectu habendo, ut & in omni Chirurgico opere, partium structura cynosura, locum semper tenere debet, abstinendumque sedulò, quantum fieri potest, à partium nervosarum laesione: hanc etenim dolor & inflammatio sepius excipiunt; & quod maximè dolendum, convulsio, quam supervenientem vulneribus lethalem pronuntiat Hippocrates, Aphor. 2. Lib. 5. Nullum etiam opus Chirurgicum tentandum est, quin illud utiliter instituti posse constituerit; alias etenim vel imperitiæ labes Chirurgo inauritur, vel interdùm agri, quem morbus peremit, occisi speciem subiit in carcinomatis mox iterum germinantis infastâ abscissione, vel gangrenâ, ab interiori humorum vitio ortâ, artus viitati amputatione non seniel contigit.

III.

NULLA M esse corporis humani partem, cuius compages ab externâ vi labefactari non possit, & uno ore fatentur omnes, & ossium fragilitas ipsa testatur. Hac in molles partes irruente infligitur vulnus, quod, strictè sumptum, definitur partium corporis mollium continuo solutio, recens, cruenta, ab externo instrumento orta. Pro variâ instrumenti vulnerantis qualitate & actione, pro diversâ conditione partium lassarum, pro naturâ, modo, & figurâ vulneris, innumeræ propemodum hujus extant differentiae & appellations. Ejusdem causâ vel tyronibus obviae sunt. Signa irem oculis subiecta facile habentur, si in summâ parte plaga sit; sed ubi penitus penetravit, quid intus sit ictum non ita facilè dijudicatur. Id autem, quod ignorare piaculum, indicant vulnerantis teli genus, vulneris situs, specilli exploratio, excretionum natura, supervenientia demum, singulaque propria cuiusque partis *Symptomata*. Verum ut ex his omnibus, ritè perspectis, & inter se collatis, vulneris genus dignoscatur, sic ex iisdem, attentâ præfagâque mente ponderant, præfigendus exitus: ante omnia enim scire Medicus debet, monente Celsio*, quæ infanabilitia sunt vulnera, quæ difficilem habeant curationem, quæ promptiorem. In corum numero, quæ sanabilia grave periculum portendunt, ingensque curanti negotium faciunt, non immerito à veteribus Medicis reponitur percussus Tendo, incerto forsan nervi vocabulo, ob ferè similem succedentium utriusque fauciato *Symptomatum* catervam, ab iis passim appellatus. Is, non secus ac cæteræ corporis humani partes, vel ab instrumento acuto pungitur, vel à secante inciditur, vel à gravi obtusoque contunditur, vel multifariam luditur. Hujus puncti, quadam tenus secat, aut lacerat, contusivæ, præter sedem indicem, communes ferè hæ note sunt. Dolor vehementis non solâ parte affectam, sed & quandoque remotas excruciat, inflammatio pariter exercet, ni ocyus succurratur, in gangrenam desinens, febris accendit, quam deliriunt aut convulsi excipit, his aliquando accedunt animi deliquium, subdebet dejectio, aliaque id genus, pessimi omnis. Præcisò tendine nihil ex his subditur, sed partis, interdùm pendula, motus perit. Ubi punctum Tendo vulneratum est, protinus ampliandum vulnus, inidque infundenda medicamenta calida & penetrans balsamicis permixta, v. g. oleum terebinthinae cum spiritu vini, vel balsumum *Fioraventi* & *Copra* cum oleo ovorum, cataplasmati, repellentibus, resol-

* Lib. 5. c. 26.

ventibus & anodynis, recreanda pars affecta; sanguis largâ manu mittendus; diarta tenuis præscribenda. Eâdem propemodum arte levioribus Tendinum incisionibus, lacerationibus, & contusionibus medendum: at si maximam partem sectâ vel lacerati, graviter ve contusi occurrant, aut inanem medelam *Symptomatum* ferocia suparet, tunc ex omni parte resecandus est Tendo, futurâ nusquam committendus: hac enim nullatenus quandoque, incassum semper instituendâ, molestiùs delicatissimam partem afficiente, quâ Tendinis sectio pacavrat, denuo tecrudescunt symptomata.

V.

SENSUS acie, nervos ceteris corporis animati partibus praestare apud omnes in confessò est. Cum autem hos & iesos Tendines haud absimile prodat malorum agmen, acutissimum quoque sensum Tendinibus obtigere facilis est conjectura: penitus verò explorata ipsorum structura omnem prorsus scrupulum eximit. Quid enim Tendo? Funiculus est, ut ita dicam, Nervo continuus; sive universarum fibrarum, tum nervosarum, tum carnearum, quibus musculi contextuntur, invicem adunatarum, candicans densaque productio & coagmentatio. Jam verò cum partium sensus ab intertextis staminibus nervosis pendeat, patet funiculos illos, ex totidem fibris compactos, ac musculi quorum sunt appendices, ratione molis, uberrimo staminum nervosorum proventu irrigati, proinde exquisitissime donari sensu. Quâ, quâcumque horrenda, puncto, maximam partem secto aut lacerato, contuso-ve Tendine, invadunt *Symptomata*, hæc eadem, quâcumque arte hoc futo, per timefendunt. Cur etenim primò, in utroque sectâ Tendines extremo, semel, vel bis, ut quibusdam placet, infixa acis punctio adeo graviter non afficeret, ac pugionis, siccæ, aliis-ve instrumenti prætenuis mucro. Deinde laceratio & incisio tendinis idèo tam atrociter excruciant, tantisque edunt strages, quod superflitis integræ partis, muscularum nisijam imparis, fibræ nervosæ, ultra modum distente, concusse vividiùs, mox distumpenda, impressum sibi motum propriis musculo nervorum surculis communicent, inde ad cerebi penetralia propagandum. Quis autem facilè non percipit ab importunâ injecti vinculi duritate fibras comprimi & concurti, à jugi ipsius morsu easdem scindi & dilacerari, transversaque potissimum, quibus in longum excurrentes connectuntur, quaque solæ, peractâ futurâ, muscularum contracitioni obnuntunt? Denique cuin ad validius constringandam continentiamque suturam, pinnæ, vel linteæ, aut panni serici, ceraque liti, obvolutorum dense laciniae utriusque fili extremito ut plurimum inserantur, ab his collidi contundique delicatissimas partes in promptu est. Sileo volcellatum, ad apprehendenda, adducendaque dissita Tendinum capita, excogitaratum immancum usum. Quid porrò ex his omnibus? nisi dolorem acerbissimum, febrem, delirium, convulsionem, aliaque propria affectorum Tendinum, accersiri *Symptomata*, quâ non-nisi futurâ, nonnumquam eheu! serò nimis laxatâ sedantur. Exitiosum adeo opus aggredi quis jam non exhorrescat! Pernicieci, quam secum trahit comitem, illud insuper accedit, quod secti Tendinis capita, si longius sub cutem callosa recessint, vel ortâ suppuratione, aut allâ de causa ingens adfuerit substantia dispendium, ad se invicem eosque numquam accedant, ut suturâ semper inutili possint committi: semper inutili dico: nam etenim tantum utili esse rectè notat Celsus*, quatenus suenda pars ducens filum quasi suâ sponte subsequitur. Si verò, sine vi, sic proxima sibi fieri possint Tendinum capita, absque suturâ periculo adduci posse, adductaque contineri, & glutinari, non modo ratione consentaneum, sed & experientiâ compertum est.

V.

MUTUO secti Tendinis extremitum contactui, proindeque hujus glutinamen-
to, nihil magis obstat, quâ innatam Musculis vim, versus suam originem
seco contrahendi, concedatur. Quid inde concludendum? Quid ad hanc vim sutura
confert? Nihil sane: immo fibras nervosas moleste sollicitando, Musculorum con-

* *Lore indicis.*

4

ractioni promovenda apta magis videtur. È contrario parte in eo situ collata, quem, quām maximē contracto Musculo, cuius Tendo refectus est, obtinuerit, si insuper Musculus, fasciā circumductā, ne longius resiliat, firmetur, vulnerisque orae glutine seu futurā sicca contineantur, sic, inquam, sc̄ti Tendinis capita, quām proximē adducta committi, & contineri posse omnibus perspectum est. Nec tamen ea tanto impetu, quantum vulgo jaſtatur, ſub euteſa refugere credendum eft: nam praterquam quod muſculi omnes circumfuiſ pareibus annectuntur, manūs Tendinum, quorum gratiā futura potiſſimum inventa videtur, vaginas *Perioſio* firmiter adhaſere, anatomica ſectione comprobatur. Demum ſi qui Tendines futuram expoſtarent, ii maximē, qui cratiſores, robustiſimorum plurimorumque Muſculorum communes ſunt appendices, illos verò, hae omiſſā, reſtitui, prater plurimas obſervationes, probat apud Sinenses, frequentiſſima eratiſſimi omnium Tendinum, abſque ignoto futura artificio, integra reſtitutio. Apud illos mos olim fuit, Latronum, Achillis Tendinem, ſive Hippocratis chordam magnam praſcindere, forſan ut à claudicantium incurſu faciliūs eaveretur, iterumque in furto deprehenſis promptius injicerent manus: at ex quo compertum eft illorum plurimos perfeclē convaluiſe, ſupra & inſta reſecatur Tendo, interjectaque ſectioni pars eximitur, ſieque ſupplicio affectis, integra ſanationis ſpes omnes admititur. Si quis jam antiquum illud opus, ab illuſtriſſimi viris probatum, & celebratum fuſſe objiciat; ipſius inter ortum & funera breviſiſimum tempus antiquitūs interfuſſe reponimus. Nec autoritatē autoritate refellere nobis arduum. Avicenna, Guidoni à Cauliaco, aliique ipſorum ſententia affelis, oppone posſimus Galenū, Parcū, Petruſ de Marchettis, aliosque bene multos formidandum opus improbantes, euſus operā ſi quodſam fanari contigit, eſdem non minūs feliciter, hoc omiſſo ſanando fuſſe contendimus. Nec ſimil cum Tendine conſutā eute, ut hiſce temporibus fieri conſuevit, tutior fiet futura, eujus vanitatem incerta & parūm conſtant hujus inſteſuſ methodus arguit. Fato igitur ſuo relinquendi, quorum, ob vulneris vetus tam, calloſi Tendines longe ſub cutem fugerunt? ita fanē: ſatius eft enim unius partis motum depravari, etiam aboleri, quām horrendis diu fruſtraque vexatum ſympotatis, ſupremum obire diem.

Non ergo ſuendi Tendines.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Jacobus Trant, è Regia Scientiarum Academiā.</i>	<i>M. Gabriel - Antonius Jacques.</i>	<i>M. Jacobus Fourneau.</i>
<i>M. Petrus Maloet, Confiliarius & Medicus Regis ordinarius, nec non Domus Regia Invalidorum Ducum & Militum, Academia Scientiarum Regia Socius.</i>	<i>M. Claudius de la Vigne de Frecheville, Confiliarius Medicus Regis & Domus Regia ordinarius.</i>	<i>M. Michael - Ludovicus Reneaume de la Garanne, Academia Censor & Regia Scientiarum Academia Socius.</i>
<i>M. Guillelmus de Magny.</i>	<i>M. Joannes -' Damianus Chevalier.</i>	<i>M. Raymundus - Jacob Finot.</i>

Proponebat Parisiis ANTONIUS-JOANNES DAVAL,
Parisinus, Facultatis Parisiensis in utroque Jure Licentiatus, in
supremo Galliarum Senatu Patronus, Baccalaureus Medicus.
A. R. S. H. 1734. à ſextā ad meridiem.